

نوریت عاشق

مجموعه جزائات معاصر

امیرین
دلیلی

انتشارات یوبان

پدیدآورنده: امیر حسین دلبری

گرافیک: محمد عمومی؛ آتلیه الف-دال

طرح جلد: محمد عمومی

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: نهمین

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۳۴۹-۲۹-۷

نشانی: میدان توحید، یوبان، خیابان کوثر دوم، بن بست امینی، پلاک ۱۱

وبسایت: www.alef-dall.com

تلفن: ۶۶۹۳۹۲۱۳

امتیاز معنوی و مادی کلیه آثار این کتاب متعلق به امیر حسین دلبری می باشد و هرگونه کپی، تکثیر و اقتباس از آثار، طرح و مطالب کتاب بدون مجوز یا قانون مولفان و مصنفان برخورد خواهد شد.

سرشناسه: دلبری، امیرحسین، ۱۳۶۱ -

عنوان و نام پدیدآور: نوبت عاشقی/امیرحسین دلبری

مشخصات نشر: سبزوار: انتشارات یوبان، ۱۳۹۵

مشخصات ظاهری: ج: مصور (رنگی).

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۳۴۹-۲۹-۷

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

مترجمات: ج: ۱: مجموعه جواهرات معاصر الف-دال.

موضوع: زیورها -- ایران

موضوع: Jewelry -- Iran

موضوع: نقره کاری -- ایران

موضوع: Silver work -- Iran

رده بندی کنگره: NK۷۲۷۴ / ۱د۸ ۱۳۹۵

رده بندی دیویی: ۷۳۹/۲۷۸۰۹۵۵

شماره کتابشناسی ملی: ۴۴۴۸۳۶۶

سعیدیا دور نیک نامی رفت نوبت عاشقیست یک چندی

روز ۱۲ ژانویه ۲۰۰۷ به ابتکار اشنگتن پست، جاشوا بل، یکی از بهترین موسیقیدانان جهان، یک روز صبح به صورت ناشناس، در متروی واشنگتن ایستاد و ۶ نفر از بهترین قطعات باخ را نواخت. این آزمایش با دوربین مخفی، روی نوار، ذخیره می شد، در مدت این ۴۵ دقیقه، ۱۰۱۷ نفر با عجله و سرعت از جلوی بل عبور کردند. از بین این تعداد، فقط چند نفر لحظه ای توقف کردند و به صدای ویولون او گوش دادند. و این بین این تعداد، فقط یک نفر او را شناخت. کسی که بیشتر از همه به این نوازنده ویولون توجه کرد، کودکی سه ساله بود که مادرش او را به کنسرت کشان کشان و با عجله از جلوی نوازنده دور کرد.

در مدت ۴۵ دقیقه نواختن، ۲۰ نفر بدون اینکه بدانند، به او گوش دادند. ۳۲ دلار و ۱۷ سنت به جاشوا بل انعام دادند که ۲۰ دلار از این مبلغ را همان خانمی داد که این نوازنده ی معروف را شناخته بود. صدای ده نوازنده ویولون از نواختن دست کشید و سکوت بر همه جا حاکم شد، نه کسی متوجه شد ... نه کسی او را تشویق کرد. جالب اینست جاشوا بل، دو شب قبل همین قطعات را در یکی از تئاترهای شهر بوستون نواخته بود، تمام بلیط های این کنسرت از قبل پیش فروش شده بود و مردم به طور متوسط بابت هر بلیط ۱۰۰ دلار پرداخته بودند.

این ایده مرا به این فکر واداشت که آیا واقعاً معیار سنجش یک اثر هنری به ارزش مادی آن وابسته است؟ بنابراین دست به طراحی و تولید آثاری زدم منحصر بفرد از این جهت که رنگ به آنها جلوه ای خاص می بخشید و هر یک از آنها هر بار منحصرأ نقش و رنگی خاص می گرفتند و این نقش ها و رنگ ها بدلیل بهره گیری از تکنیک مینای کوره ای حتی برای من که خالق آنها بودم تکرار پذیر نبودند. اما در قیمت گذاری آنها هیچ گونه منافع مادی برای خود لحاظ ننمودم و آنها را به قیمتی بسیار کمتر از هزینه تولید، در معرض دید همگان گذاشتم و همانند واشنگتن پست به تجربه ای مشابه دست یافتم. تقریباً هیچ یک از مخاطبان اصلی کارهایم به آنها توجهی نکردند. اما بخشی از تجربه ام، بدلیل ماهیت هنری جاشوا بل تجربه کرد متفاوت بود، این آثار مخاطبان جدیدی به خود جذب کرد که نمیدانم تا چه میزان قدر ارزش هنری و ماحصل آن را میدانستند. به هر روی من به احترام تمامی مخاطبانم بر آن شدم تا از مجموعه این آثار کتاب پیش روی را چاپ کنم و این آثار منحصر بفرد را به ثبت برسانم.

باشد روزی فرا رسد که ارزش هر اثر هنری براساس تجربه و عمری که یک هنرمند برای دستیابی به آن صرف کرده است پایه گذاری گردد.

الف - دال

امیر حسین دلبری

بهار ۱۳۹۵